Ч. 10. Неділя 26 (13) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З краевих соймів. — З Угорщини. — Справа марокканьска.

Віденьскі часописи нападають остро на правительство за проволіканє делеґацийної сесиї. Перше засіданє делеґациї відбуло ся дня 21. грудня, а слідуюче відбуде ся аж 30. січня, так що на ферні припало аж 40 днів, які заняли Різдвяні сьвята, Новий Рік та прогулька делеґатів до Полї, але она покінчила ся вже 17. січня. В виду теперішної ситуациї займуть делеґацийні наради цілий лютий. Перше пленарне засіданє відбуде ся аж 8. лютого. — Марець піде на обради буджетової комісиї, а полагодженє буджету в палаті займе час бодай до половини червня, так що на властиву законодатну працю прийде в нашім парляменті черга не швидко.

Субкомітет социяльно-політичної комісиї радив над проєктом закона в справі праці дітий. Представителї рільництва предложили цїлу низку внесень, після чого принято кілька параґрафів з деякими змінами. Між ин. при 7-ім § (про затруднюванє дітий при публичних театральних виставах), принято постанову, дозволяючу на такі вистави, як они відбудуть ся за згодою шкільної власти. Крім сего постановлено влучити до закону постанову про заплату в натураліях та про даванє дітворі алькогольних напитків. Дальші наради в сій справі відбудуть ся дня 11. лютого.

Найблизше засіданє леґітимацийної комісиї відбуде ся в второк дня 4. лютого. Дальші засіданя тої комісиї проєктує голова комісиї др. Шустерщіц що дня аж до 8 лютого. Друга серия засідань леґітимацийної комісиї припадала би на першу половину марця, то є по укінченю соймових виборів. Др. Шустерщіц просить референтів запротестованих мандатів, щоби они до дня 4 лютого приготовили можливо богато рефератів.

Засїданя комісиї парляментарної розпічнуть ся в другій половині лютого; швидше комісия та не може збирати ся, бо і єї голова і референт входить в склад делеґациї.

Робота почала ся також в палаті панів. Передвчера зібрала ся і уконституувала ся комісия економічна, а дня 29 с. м. збере ся буджетова комісия палати панів, щоби почати наради над зниженєм цін цукру, яке порішив парлямент.

Чеські часописи доносять, що ческий сойм збере ся на сесию при кінци мая. Нїмці в Славонії наміряють, як пишуть з Загреба, поставити при наближаючих ся виборах до хорватского сойму власних кандидатів і мають надію на успіх. Ті німецкі посли належали би в будучім соймі до правительственного сторонництва.

На вчерашнім засіданю угорского сойму пос. Наде з сторонництва независимости мотивував своє внесенє в справі ревізиї реґуляміну і підніс, що коли тому правительству не поведе ся перевести своєї ролї, то мадярска ідея народна, яку она тепер представляє, потерпить велику шкоду. Також ґр. Стефан Тиса хотів перевести зміну реґуляміну, однако ріжниця між его наміром а теперішним лежить в тім, що нині переведенє волї парляментарної більшости відповідає бажаню народа. Бесідник пригадує послїдну обструкцию Хорватів і вказує на то, що після нового закона виборчого може увійти до сойму около 20 социялістів, а они з причини своєї міжнародної системи не будуть мати чувства для мадярских народних жадань. Бесідник просить вкінци, аби его внесенє поставлено на дневнім порядку нарад сойму. Палата ухвалила внесенє то против голосів послів диссидентів і немадярских. Відтак приступив сойм до дальших нарад над континґентом рекрута і по короткій дискусиї ухвалила его.

Як зачувати, на вчерашній раді фран.

10)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповіданє — Конана Дойле.

(Дальше).

— Мимоходом треба ще запримітити — говорив Гольмс дальше, пересуваючи ужиско в пальцях, — що наш приятель з деревляною ногою умів добре лазити, але він не моряк з фаху. Він не мав твердої шкіри на руках. Моя люпа показує мені більше як один слід крови, особливо під конець ужиска, з чого я вношу, що він сунув ся з великою скоростию на долину і при тім покалїчив собі руки.

— То все може бути — сказав я на то — але справа через то не вияснює ся ще зовсім. А як має ся річ з тим загадочним спільником? Яким способом вліз той до комнати?

— Ба, той спільник — говорив Гольмс призадумавшись дальше. — Єго познаки суть дуже інтересні і підносять справу понад круг щоденщини. В статистиці злочинів нашого краю отворить сей спільник мабуть зовсім нове поле — подібні случаї знані лише з Індиї і, коли собі добре пригадую, із Сенеґамбії.

— Але як він тут вліз? — повторив я. — Двері були замкнені а до вікна годі було дістати ся. Хиба він комином вліз?

— Комин занадто вузкий. Та й я також вже так собі думав.

— Отже куди?

— Ви повинні би раз ужити мого припису — відповів він, покивуючи головою. — Я вам то вже нераз говорив, що треба лиш усунути всі неможливости; що відтак лишить ся, мусить мимо всякої неймовірности бути дійстним фактом. Знаємо, що він не вліз анї дверми анї вікном анї також і комином. Знаємо також, що він не міг бути схований в комнаті, бо тут нема де сховати ся. Отже звідки міг він прийти?

— Крізь діру в стели! — відповів я.

— Розумів ся, то річ певна. Отже будьте ласкаві і подержіть менї ліхтарню і перешукаймо тото місце на горі, де знайшли схований скарб.

Він виліз на драбину, вхопив ся руками за бальок і вихопив ся на вишку. Там положив ся як довгий на землю, витягнув руку по ліхтарню і посьвітив мені нею, підчас коли я в такий самий спосіб поліз за ним.

Місце, в котрім ми знайшли ся, було около десять стіп довге а шість стіп широке, поміст творили бальки з тонкими латами і тинком, так що ідучи треба було з балька на бальок перескакувати, щоби не заломити ся. Стеля закривляла ся тут в острий каблук і творила очевидно внутрішну ослону даху над домом. Місце то було зовсім порожне, лиш груба верства пороху, яка назбирала тут літами, вкривала поміст.

— От і маємо вже — сказав Гольмс, прикладаючи руку до скісної стіни — тут є спадаючі двері, котрими виходить ся на дах. Коли їх отворю, то покаже ся дах, котрий єсть зовсім легонько спадистий. Отже сюди ішов перший з них. Подивім же ся тепер, чи можемо ще знайти сліди того чоловіка.

Він посьвітив на землю; другий раз сего вечера добачив я в его очах страх і здивованє. Я подивив ся й собі в то місце і побачив сліди босої ноги один за другим — зовсім виразно відбиті і докладної форми, але ледви о половину так великі, як буває нога звичайного мужчини.

— Гольмсе — шепнув я перепуджений — то якась **дитина** доконала сего страшного убийства.

Він тимчасом знов опамятав ся.

— Я на хвильку аж остовпів — сказав він — але річ єсть зовсім природна. При трохи розвазі міг я то був вже перед тим знати. Але тут не знайдемо тепер нїчого більше; ідім на долину.

— Але як ви поясните собі сї сліди ніг? — сказав я живо, скоро ми станули знов на земли.

— Мій любий Ватзоне, напружіть прецї трохи свій ум — відозвав ся він, бо ви вже єму терпцю не ставало. — Знаєте мою методу. Пробуйте єї ужити а буде для нас поучаючим порівнати висліди.

— Не можу собі нічого видумати, що могло би ті факти пояснити.

— Небавком все вам стане ясне — сказав він байдужним тоном. — Менї здає ся, що тут нема вже нічого важного, але подивлю ся.

Він виймив борзо люпу і центиметер з кишені та розслїджував цілу комнату на колїнах, міряючи, порівнуючи, придивляючись. Єго довгий кінчастий ніс був при тім лиш на кілька

цуских міністрів постановлено не висилати нових войск до Марокка і не підпирати нової марокканьскої позички. — Вчерашнє засіданє француского парляменту було в цілости присьвячене справі марокканьскій. В палаті послів салі і ґалерії були переповнені; також і льожі дипльоматів були сильно обсаджені. Пос. Жоре мотивував свою інтерпеляцию в справі марокканьскій і взивав палату до увільненя Франциї від небезпечних проб воєнних в Марокку. Договор в Альґесірас цілком не дає Франциї права підпирати султана, котрого населенє не хоче мати на престолї. Ідучи з Абдул Азісом, Франция виставляє ся на велику небезпечнісcть. Жоресови відповідали міністри Пішон і Клемансо та посли Рібо і Делькассе, підпираючи політику правительства. Остаточно дискусиї над інтерпеляциєю не покінчено і відложено єї до понедїлка.

Новинки.

Львів, дня 25-го січня 1908.

— **Іменованя.** Президент найв. Трибуналу іменував ад'юнкта при тім Трибуналї Тад. Лучаківского секретарем, а приділеного там ад'юнкта судового дра Юл. Романчука, ад'юнктом при тім трибуналї. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала реcпіцієнта сторожі скарбової, Меч. Томашка, поборцем податковим.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер справедливости переніс нотарів Михайла Савицкого з Галича до Золочева а Льва Гузаря з Печеніжина до Галича.

— **З залїзниць державних.** Дирекция залїзниць державних подає до відомости, що на зелїзници льокальній Львів - Яворів заведено рух товаровий на ново з днем 24 с. м.

— **Презенту** цїсарского надання на опорожнену гр. к. парохію в Березові вижнім надало ц. к. Намістництво о. Володимирови Озаркевичеви, гр. кат. пароxови в Сільци.

— **Духовний концерт** в 1500-лїтний ювилей сьв. Івана Золотоустого, що мав відбути ся дня 27 н. ст. сїчня, відбуде ся дня 12 лютого о 5 год. по полудни в великій салї „Народного Дому“. Чистий дохід призначений на будову великої бурси Руского товариства педаґоґічного. В програму, яка буде подана до відома пізнїйше, входить промова крил. о. Ів. Чапельского і відчит дра Щурата, хори учеників акад. ґімн. і питомцїв духовної семинариї, гра на цитрі о. Е. Купчиньского і декламация. — З і комітет з рамени заномогового тов-а для учеників р. ґімназиї „Руслан“: Е. Харкевич, голова, О. Янів, секретар.

— **Дрібні вісти.** З Перемишля втік в напрямі як до Львова 12-лїтний ученик ґімназияльний Петро Бартнїцкий. — Господар з Городка Олекса Виждиньский згубив вчера з воза коло стаи Пелчиньского корець вівса. — Купець Мойсей Вольф згубив прибори до молитви вартости 120 К. — У Вількаx мазовецких застрілив ся др. Роман Тустановский, урядник унїверситетскої бібліотеки і редактор Ukrainische Rundschau. Причиною самоубийства був розстрій нервовий. Погибший мав 26 лїт. — За личаківскою рогачкою помер оногди від загорiя улан кр. оборони приділений поручникови до послуги. Напаливши в печи вуглем заткав піч за скоро, положив ся спати і вже більше не встав. Поручника тої ночи не було дома; був в службі. — Власій Колодій господар з Гряди, вертаючи домів вступив за жовківскою рогачкою до шинку лишивши конї з возом самі. Коли опісля вийшов, не було вже ні коний ні воза. Один з коний був червоної другий чорної масти. Конї з возом представляли вартість 600 К. — Зі стайнї купця Александра Майхерка при ул. Польній вкрав злодій хомут вартости 30 К. — Полїция арештувала оногди ученика в робітни фортепянів, котрий від довшого часу позістає без занятя, за підозріне посїданє 227 К.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Каси щадничої“. Початок о годинї 7·30 вечером. Білети продає „Народня Торговля“, а від год. 5 вечером в день представленя каса театру.

В недїлю, дня 26 с. м. по полудни о 3 годинї по знижених цїнах „Маруся Богуславка“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого. — Вечером о 7·30 годинї „Дванайцять дочок на виданю“, комедия в 3 діях зі співами і танцями М. Кропивницкого.

Ві вторoк, дня 28 с. м. послїдне представленє „Серед бурі“, історична драма зі співами в 5 діях Б. Грінченка.

† **Померли:** Тит Ґембіцкий, ювілятартист театру „Руской Бесїди“ і колишнїй его директор, один з найвизначнїйших членів руской театральної дружини, в послїдних часах урядник „Днїстра“ помер у Львові дня 23 с. м. в 66 роцї житя. — Яков Вербицкий, парох Шилів, деканата новоселецкого, збараского пов., упокоїв ся д. 19 с. м. по короткій недузї в 89 роцї житя а 56 сьвященьства.

— **Філїя тов. „Просьвіта“ в Станиславові** запрошує отсим всїх членів тов. „Просьвіти“ на загальні збори, що відбудуть ся в суботу дня 1. лютого 1908 року в комнатах тов. „Банк Звязковий“, при ул. Бельведерскій ч. 5, о год. 4 по пол. з отсим порядком дневним: 1) отворенє заг. зборів головою товариства; 2) відчитанє протоколу з останих заг. зборів; 3) звіт касиєра тов.; 4) звіт бібліотекаря; 5) звіт касиєра промислово-ремісничої бурси; 6) звіт контрольної комісиї і удїленє уступаючому видїлови абсолюториї; 7) вибір нового видїлу; 8) внески і інтерпеляциї членів.

— **Кровава бійка.** На подвірю будинку Видїлу краєвого, підчас рубаня дерева прийшло вчера рано до кровавої бійки межи двома рубачами, Теодором Потоцким і Іваном Филищаком. Потоцкий докоряв свому товаришеви, що прийшов пяний до роботи а Филищак так на то улютив ся, що вхопив сокиру і рубнув нею Потоцкого так, що протяв єму ніс і кість в лици понисше лобини. Рана єсть дуже глубока і небезпечна. Поготівля ратункова подала тяжко зраненому першу поміч і відставила єго до шпиталю; Филищак тимчасом втік. О 2 год. по полудни арештовано Филищака в хвили, коли переходив ул. Божничою. Переслуханий зізнав, що не знає, що стало ся, бо був пяний; пригадує собі ледви то, що рубнув Потоцкого. Филищака задержано в полїцийнім арешті.

— **Процес о вкрадений лист.** Товариство асекурацийне „Ню Йорк“ у Відни вислало було в червни м. р. 32.000 корон в рекомендованім листі до адвоката др. Іскрицкого в Кракові, яко премію асекурацийну для спадкоємцїв бл. п. адвоката др. Лісовского. Гроші ті спроневірив канцелярийний писар у др. Іскрицкого. Др. Іскрицкий запізвав згадане товариство до віденьского суду торговельного о заплаченє другий раз тої суми. Заступник товариства др. Штеберґер зазначив перед судом, що товариство зробило все, щоби забезпечити адресатови відобранє листу а навіть заасекурувало рекомендований лист. Товариство не було обовязане висилати гроші, бо премії суть платні в бюрі товариства у Відни, зробило то однак на просьбу др. Іскрицкого. Др. Штеберґер зробив др. Іскрицкому закид, що поступив собі легкодушно, коли уповажнив до відобраня тих грошій свого писаря, хоч знав, що він єсть картяр і пияком. Суд по короткій нарадї відправив др. Іскрицкого з єго претенсиєю.

— **Арештоване дурисьвіта.** В Чернівцях арештовано якогось дурисьвіта, котрий звертав на себе увагу тим, що видавав в публичних льокалях богато гроший і представлів ся під всїлякими іменами. Коли єго арештовано, він удавав обуреного і казав, що називає ся Кароль Буґановский та єсть ґеометром. Припертий

цалїв віддалений від дилїв а єго глубоко положені очи сьвітили ся мов би у якої хижої птиці. Подібно як той мисливий, що тропить зьвірину, порушав ся і він тихенько а борзо то сюди то туди. Підчас коли я дивив ся, що він робить, насунуло ся менї мимоволї на гадку, який би з него страшний був злочинець, як би він сю діяльність і хитрість замість в службі закона хотів ужити до цїлий заказаних законом. Він щось заєдно муркотїв собі під носом а наконець крикнув з радости на весь голос:

— Маємо щастє! — сказав він. — Тепер вже не богато буде потреба труду. Той перший мав то нещастє, що станув в креозот. Тут можете видїти відбиток боку єго малої ноги побіч тої смердячої течі. Фляшка пукла і она витекла.

— І що з того? — сказав я.

— Що з того? — Ну, вже маємо єго, от і то з того. Знаю пса, що пішов би за тою тропою й на конець сьвіта. Коли цїла свора пcів може занюхати волоченого по цїлім графстві селедця та іти за нюхом всюди туди, куди єго волочено, то як далеко буде міг зайти за таким острим запахом привчений до того пес? То звучить мов би яка задача з правила трох. Відповідь повинна би нас — а чуй! вже й явили ся уповажнені представителї закона.

На долинї дали ся почути голоси і тяжкі кроки. Двері дому замкнули ся з голосним лоскотом.

— Заким сюди прийдуть — сказав Гольмс — положіть руку на плече помершого і тут на єго ногу; що відчуваєте?

Мязи такі тверді як дошка.

— Правда. Они далеко сильнїйше стягнули ся як при звичайній закостенїлости. А до того ще й тото викривленє лиця, від котрого погибший так страшно вискалив зуби, той усьміх, котрий стародавні Римляни називали сардоньским усьміхом або risus sardonicus. Якіж би ви робили з того всего висновки?

— Що причиною смерти був якийсь сильний, ростинний алькальоїд, якесь твориво подібне до стрихнїни, що викликує корчеве задеревінє.

— Так і я думав, коли побачив тоті викривлені мязи лиця. Коли же я знайшов ту скалку, що була вбита чи встрілена в шкіру на голові, то я здогадав ся, в який спосіб дістала ся отруя до тїла. Отже коли той чоловік сидів просто на своїм, кріслї то тота часть голови, в котрій була вбита тота скалка, чи якесь терне, була якраз обернена до тої діри в стели. А тепер придивіть ся тому терню.

Я взяв єго осторожно до руки і подержав до сьвітла ліхтарнї. Оно було довге, остре і чорне; кінчик виглядав мов би поляваний, як колиб на нїм засхло якесь твориво подібне до ґуми. Тупий конець був ножем заокруглений.

— Чи то анґлїйске терне? — спитав Гольмс.

— Певно що нї.

— Отже по всїм тім, що ми вже вислїдили, повинні ви уміти зробити як слїд і висновок. — Але ось надходить вже й головна армія; помічне войско може тепер відступити ся.

На коритарі почули ся тяжкі кроки і дуже грубий панок в сірім сурдутї увійшов з цїлою повагою до комнати. Лице єго було червоне і надуте а малі очи сьвітили ся зпід грубих повік. Вслїд за ним ступав полїцийний урядник в унїформі та й Тадій Шольто, котрий все ще тряс ся.

— Красні тут порядки! — відозвав ся він хрипливим голосом. — Нема що казати, красні порядки! Що отсе за люди? Таж їх тут повна хата як на якім празнику.

— Менї видить ся, що чей собі мене пригадаєте, пане Ательні Джонс — сказав Гольмс спокійно.

— А вжеж! — відповів він задиханий. — Пан Шерльок Гольмс, той теоретик. Чи я собі пригадаю? Менї здає ся, що я нїколи не забуду того викладу про причини і наслїдки, який ви нам всїм виголосили з нагоди крадежи ювелїв в Бішопґет. Правда, що ви навели нас тодї на добру дорогу, але тепер самі признаєте, що в тім було більше щастя як вирахованя.

— Лиш дуже просте заключенє.

— Признайте ся, преці то не сором. Але що тут стало ся? Якась недобра погана історія! Тут нема місця на теориї. Лучило ся щасливо, що я задля иншої справи мусїв якраз бути в Норвуді.

(Дальше буде).

признав ся, що єсть аґентом і що був давнійше дозорцем дому а відтак кондуктором трамваєвим. При арештованім знайдено фальшиві папери леґітимацийні і єго відставлено до суду карного. Львівска поліция ствердила, що він називає ся Кароль Бояновский і єсть з фаху мельником і був у Львові дійстно аґентом а перед тим дозорцем і кондуктором трамваєвим. Суд карний в Тернополи розіслав за ним гончі листи о надужитє власти урядової і о обманьство а львівский суд пошукує єго також за якесь обманьство.

— **Фабрикант штучних дуямантів.** Анґлійска і францускa праса переповнені тепер вістями про звістну вже справу фабрикованя штучних диямантів, а найбільшу сензацию викликує то, що міліонер і такий знаток диямантів як Вернгер приступив до фабрикациї з так величезним капіталом, бо майже з $1^1/_2$ міліоном, а нараз робить процес і каже, що попав ся в руки якогось мантія. Фабриканта диямантів Лемоана запізнав з Вернгером якийсь льондоньский торговельник диямантів а опісля роблено в очах Вернгера проби з фабрикациєю диямантів, при чім Лемоан, щоби уникнути всякого підозріня, що він може лиш дуже зручно підсуває природні диjаманти, розбирав ся зовсім а Вернгер добре дивив ся єму на пальці при цілій єго роботі. „Temps“ оголосила дословний зміст зізнань англійского фінансїста Джекзона і прихильника Лемоана перед судиєю присяжним Поатвеном. Джекзон розповідає:

Я навязав зносини з Лемоаном, котрий розповів менї, що зробив угоду з Вернгером. Опісля розповів він менї, які має трудности з Вернгером і я поставив ся єму до розпорядимости, вступати на місце Вернгера на случай, коли би той не хотів вести інтересу. Так був я поінформований докладно о винаходї Лемоана та й був при пробах, котрі вам тут опишу. В Парижи при ул. Лекусб мав Лемоан свою комнату, оттак за велику, як половина вашого бюра. Там була піч, як менї здає ся електрична і висока температура, котрої степеня не можу подати. Лемоан дав менї цилїндровий тиґлик з вугля до топленя, котрого отвір можна було заткати валочком з вугля. Він дав менї відтак творива, котрі я сам розтер на порошок, відтак всипав я тоті творива до тиґлика, а затичку вбив молотком. Тиґлик той вложив Лемоан за помочию довгої лопати до печи. Огонь обхопив тиґлик зі всіх боків і піч замкнено; задля величезної горячи не можна було до печи приступити.

По яких двайцяти мінутах — розповідав Джекзон дальше — виймив Лемоан тиґлик з печи за помочию довгої може на два метри лопати і кинув єго в моїй присутности на подвірє. Він облив єго водою, взяв єго знову і Лемоан, я і ще трета особа розбили той тиґлик, що було дуже трудно. Маса в середині творила скристалїзовану груду, котра мала зовсім форму тиґля і була в середині порожна, бо в скристалїзованій масї зробила ся банька На краях тої баньки а особливо на вистаючих в ній кінчиках були диjаманти. Та й в самій масї знаходили ся диjаманти; ми їх знайшли, коли потовкли масу. Було всего може двайцять або трийцять диямантів. Числа не мому докладно подати, бо мене інтересувало не число диямантів а спосіб їх фабрикованя. Тота проба відбувала ся в марті чи може в цьвітни 1907 р. Може в дві неділї опісля відбула ся друга проба, при котрій були ще дві инші особи, котрі під взглядом моральним і фінансовим займають далеко висше становище як п. Вернгер. Друга проба давала ще більшу запоруку, що все відбуває ся правильно. Лемоан був при тій роботі до пояса голий. По розбитю стопленої маси знайшло ся може сто диямантів. Ми носили відтак тоті диjаманти до торговельників диямантів і они уважали їх за правдиві та потїли зараз купити.

Господарство, промисл і торговля.

ЦІНА ЗБІЖА у ЛЬВОВІ

дня 24 січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·90	до	12·10
Жито	11·80	до	12·—
Овес	6·80	до	7·—
Ячмінь пашний	7·40	до	7·60
Ячмінь броварний	8.—	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	10·—	до	11·—
Вика	7·—	до	7·40
Бобик	7·20	до	7·40
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза стара	8·20	до	8·40
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	85·—	до	95·—
Конюшина біла	40·—	до	55·—
Конюшина шведска	80·—	до	90·—
Тимотка	32·—	до	38·—

Телеґрами.

Берлин 25 січня. Банк державний знизив з нинїшним днем дисконт на 6% а стопу процентову льомбардів на 7%.

Лїсбона 25 січня. Чутка о увязненю команданта і залоги лїзбоньскої кріпости єсть безосновна. Ціле войско тїшить ся повним довірєм правительства.

Лїсбона 25 січня. Не доконано ніякого нового арештованя. Правительство єсть переконане, що спокій єсть забезпечений. Кілька ґруп наміряло устроїти заворушеня, щоби наробити правительству клопоту і не допустити до скликаня колеґій виборчих. Місто виглядає тепер як звичайно.

Петербург 25 січня. З причини безнастанного напливу листів кредитових до кас банку державного постановлено виймити з обігу листи на суму 30 міліонів рублів. Позаяк минувшої осени на потребу кампанії збіжевої випущено загалом 16 міліонів рублів листів кредитових, з того 110 міліонів вибрано вже з обігу, позістане тепер по уморeню дальших 30 міліонів ще 20 міліонів в обігу.

Петербург 25 січня. Тесленко лагодить касацийну жалобу в процесї о виборгску відозву.

Петербург 25 січня. Власти застановили видавництва часописий „Нов. Век“ і „Севодня“.

Берґамо 25 січня. Вчера вечером урвала ся в місцевости Трецдо над Аддою часть землї ваги більше менше 20.000 кільоґр. і впала на фабрику над берегом Адди; 11 осіб засипало, з тих 6 уратовано, одного чоловіка знайдено убитого, 4 брак і нема надії їх уратувати.

Париж 25 січня. Ціла праса обговорює подрібно вчерашну бесіду Делькаса, уважаючи єї за головну подію підчас вчерашної дискусиї марокканьскої. Більшість часописий виступає остро против неї.

Мадрид 25 січня. В сенатї предложив міністер справедливости проект закона вимірений против замахів анархістичних. Закон призволяє на дуже строгу контролю анархістичних часописий, замикане клюбів і инших льокалів анархістів та видалюванє представителів ідеї анархізму.

В палатї послів предложив міністер просьвіти проект закона о обмеженю вивозу творів штуки. Один з лїберальних послів заінтерпелював правительство з причини, що вчера, в день іменин короля не удекоровано ратуша в Барцельонї. Межи міністром справ внутрішних а многими послами прийшло в тій справі до острої перепалки, котра закінчила ся бучею.

Запрошенє до передплати.

З Новим Роком розпочинаємо **вісїмнайцятий** рік нашого видавництва Не потребуємо тут вказувати на то, яку прислугу робить „Народна Часопись“ нашій суспільности. Наші труди і змаганя говорять самі про себе а наша читаюча публика уміла їх оцїнити. Скажемо длятого коротко, що як доси так і на дальше будемо старати ся нести сьвітло правди і науки в як найширші круги нашої суспільности та повідомляти єї о всім, що діє ся в сьвітї. На добір повістий і научних материялів будемо класти найбільшу вагу а вже з Новим Роком розпічнемо печатати гарну повість славного і добре нашим читателям звістного англійского писателя Конана Дойлє.

Звертаємо при сїм увагу, що передплату з провінциї треба слати просто до нашої Адмінїстрациї у Львові ул. Чарнецкого ч. 12. Передплата з почтовою пересилкою виносить:

на цїлий рік	10 К	80 с	
„ пів року	5 „	40 „	
„ чверть року	2 „	70 „	
„ місячно	— „	90 „	

Поодиноке число 6 сотиків.

Львівскі передплатники можуть передплачувати „Народ. Часоп.“ в Аґенциї дневників, пасаж Гавсмана ч. 9 і там собі єї відбирати. Передплата у Львові і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік	4 К	80 с
„ пів року	2 „	40 „
„ чверть року	1 „	20 „
місячно	— „	40 „

Поодиноке число 2 сотики.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).